

[Busch-Jensen.]

ført til ubetinget at foreskrive Varetægtsarrest, taler stadig for, at en hel Række af sigtede fortsat maa holdes fængslet. Jeg skal her nævne Medlemmer af S. S., af Frikorps, Schalburgkorps, Hipokorps, Sommerkorps, Gestapo og Personer, som har deltaget i aktiv tysk Militærtjeneste, eller som har udført tysk Polititjeneste. Det samme gælder formentlig de Personer i Sønderjylland, der har været Zeitfreiwillige; jeg ved ikke, om den højtærede Minister kan give Oplysning om, hvordan det vilde virke i Sønderjylland, hvis man begyndte at løslade de Zeitfreiwillige. Og der er maaske ogsaa andre Grupper, som det vilde være uforsvarligt at give Mulighed for Løsladelse. Herom vil vi formodentlig kunne faa nærmere Oplysning i det Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at foreslaa nedsat.

Jeg skal paa det nuværende Tidspunkt gøre endnu en Bemærkning i denne Forbindelse. Det er jo ikke saaledes, at der uden for Retsplejelovstillægget, altsaa i den gældende Retsplejlovs almindelige Bestemmelser, er Plads for et ganske frit Skøn om, hvorvidt en sigtet skal fængsles eller ikke. Bestemmelserne findes i Retsplejelovens § 780, som giver Hjemmel for Varetægtsfængsel i en hel Række Tilfælde, som Paragraffen opregner. Jeg gaar ud fra, at hvis der overhovedet bliver Tale om at ændre Retsplejelovstillæggets § 5, maa det i hvert Fald blive saaledes, at der i Retsplejelovstillægget ikke fastsættes lempeligere Regler, end der allerede gælder ifølge Retsplejelovens § 780. Jeg kan jo ikke vide, hvad den højtærede Minister har tænkt sig i saa Henseende, og jeg vil derfor gerne bede den højtærede Minister allerede nu give dette høje Ting Oplysning om, hvorledes han har tænkt sig den foreslaaede Regel om Løsladelse anvendt, dels paa de Korpsfolk, som jeg nævnte, dels i Forhold til Bestemmelserne i § 780.

Endvidere finder jeg det paakrævet, at Udvalget faar en ganske præcis Redegørelse for de Retningslinier, som den højtærede Minister tænker sig at følge, hvis der kommer en Lov ud af det foreliggende Lovforslag. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil udfærdige en Instruks for Anklagemyndigheden, og jeg vil tro, at det bliver nødvendigt, at Retningslinierne for

en saadan Instruks lægges fast i selve Lovforslagets Tekst.

Som en Konsekvens af Forslaget om at ændre Bestemmelserne om Anvendelse af Varetægtsfængsel bestemmer Forslagets § 1 i sit tredje Stykke, at de samme Regler, som gælder om Løsladelse før Dom, skal gælde om Løsladelse i Tidsrummet mellem Dommens Afsigelse og Strafafsoningens Paabegyndelse. Jeg er ikke klar over, om den højtærede Minister har været opmærksom paa, at Lov om Rettens Pleje allerede i § 790 indeholder Bestemmelser herom. § 790 foreskriver i Stk. 4, 2det Punktum, at Fængslingen bør ophæves, naar en Dom, hvorved kun en kortere Tids Fængselsstraf er idømt, bliver paaanket og — det er en anden Betingelse — Fængslingens Forlængelse indtil Ankesagens Slutning vilde staa i aabenbart Misforhold til den Straf, som er eller kan ventes idømt. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister oplyse Begrundelsen for, at der i Retsplejelovstillægget tilsyneladende skal gælde en anden Regel paa dette Omraade end den, der allerede gælder efter Retsplejelovens § 790; efter § 790 bortfalder Fængslingen ikke i Tiden mellem Domsafsigelsen og Strafafsoningens Paabegyndelse, medmindre de Grunde for Løsladelse foreligger, som er nævnt i § 790. Under Forudsætning af, som jeg allerede har sagt, at der kommer en Lov ud af det foreliggende Forslag, staaer det i Øjeblikket saaledes for mig, at det rette maaske vilde være at lade Forslagets § 1, Stk. 3, udgaa, saa at det beholder sit Forblivende ved Bestemmelserne i Retsplejelovens § 790. Skal § 1, Stk. 3, opretholdes, maa Bestemmelsen da i hvert Fald formuleres saaledes, at Betingelserne for Løsladelse efter Dømmen ikke bliver lempeligere end efter § 790.

Jeg har allerede nævnt, at Forslaget er begrundet i Ønsket om at undgaa uforvarselige Forhold for de fængslede. Jeg ved nu ikke bedre, end at der for længst er gjort, hvad der kunde gøres for at tilvejebringe forsvarlige Forhold i denne Henseende. Der er, saa vidt jeg ved, anskaffet forsvarlige Senge og Sengetæpper til alle Varetægtsfanger, og jeg har i det hele det Indtryk, at de sundhedsmæssige Forhold er forsvarlige. Det stiller sig vist ogsaa saaledes, at ude i Landet, bortset maaske fra Sønderjylland,